

О. П. Корусь

Албул Наталія Анатоліївна

АЛБУЛ Наталія Анатоліївна (14. 09. 1959, с. Чапліївка Шосткінського р-ну Сумської обл.) — художниця-фарфористка, керамістка. Дружина [Валерія](#), мати [Романа](#) Албулів. Закінчила художнє училище (1979; викладачі Н. Федорова, Л. Фурдигайло, А. Вашкулев). Відтоді працювала художницею в Одеському спеціалізованому управлінні механізації; від 1981 — на Городницькому фарфоровому заводі (Житомирська обл.); від 1984 — на Полонському заводі художньої кераміки (Хмельницька обл.); 1990—93 — художниця-керамістка при Одеському художньо-виробничому комбінаті. 2011 разом з чоловіком виконала майолікові панно для Свято-Архангело-Михайлівського жіночого монастиря в Одесі. Майстерно володіючи технікою декорування фарфору підполив'яним розписом солями, на Полонському заводі художньої кераміки переважно створювала зразки розпису скульптур В. Албула; розписувала також емалями та поливами поверхні керамічних пластів. Серед сюжетів переважають натюрморти й пейзажі. Розписані А. фарфорові вироби (співавт. В. Албул) неодноразово відзначали на художніх радах Міністерства легкої промисловості УРСР, на обласних і всеукраїнських виставках, учасницею яких була від 1983. Персональні — в Одесі (1996), Барселоні (Іспанія, 1998), Мадриді (1999; усі — спільно з чоловіком). Деякі роботи зберігаються в зібранні Міністерства культури України (Київ), Музеї історичної спадщини та виробів Городницького фарфорового заводу, Донецькому художньому музеї, Полонському історичному музеї, Хмельницькому краєзнавчому музеї.

Фотоілюстрації

Основні твори

розписи — кавового сервізу «Салют», чайного сервізу «Традиційний» (обидва — 1982), скульптур В. Албула на тему українських прислів'їв (1983); проекти розписів — на глек «Дюшес», вази: «Лотос» (обидва — 1985), «Травень» (1988), «Нарцис» (1989); на скульптурі: «Джаз», «У гостях у Солохи», «Вакула» (усі — 1985), «Рушничок», «Зимове подвір'я», «Наречена», «Котигорошко» (усі — 1987), «Мауглі» (1988); «Вазочка із пташкою»; баночки для спецій (усі — 1980-і рр.); ваза «Ранок», піали для десерту (усі — майоліка); скульптури «Цап», «Мамонт», «Бик», «Корова», «Лев», «Осел» (усі — 1991, теракота); настінне блюдо і набір ваз «Осінь» (усі — 1992, фаянс); пласти з шамоту — «Великий натюрморт» (2009), «Червоні лілеї» (2012), «Зимовий пейзаж» (2000-і рр.).

Рекомендована література

1. Полонский завод художественной керамики: [Каталог. Б. м.]. 1986;
2. Гудыма М. Албулы. 1000° по Цельсию // Твоя атмосфера. 2004, фев.;
3. Дуденко С. И., Никифорова И. А., Дуденко Т. В. Украинский художественный фарфор советского периода. Х., 2008.

Бібліографічний опис:

Албул Наталія Анатоліївна / О. П. Корусь // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2023. – Режим доступу:

<https://esu.com.ua/article-881763>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).